

Masarykův diplomat

Présné před 130 lety,

8. června 1883, se narodil

Miroslav Plesinger-Božinov,

osobní tajemník prezidenta

T. G. Masaryka, člen odbojové skupiny Maffie, novinář,

ale především jeden

z významných – a málo

vzpomínaných –

československých diplomatů,

kteří stali mimo jiné u zrodu

navázání diplomatických styků

mezi Československem

a Dánským královstvím.

JIRÍ BRODŠKÝ
designovaný
velvyslanec ČR
v Dánsku

Miroslav Plesinger-Božinov se narodil v Lobkovicích (dnešní součást Neratovic)

v rodině tehdejšího starosty obce, vystudoval vyšší reálnou školu v Karlíně a v roce 1910 české Vyšoké učení technické v Praze, obor stavební inženýrství. Poté absolvoval studijní pobyt v Itálii, Švýcarsku, Berlíně a v Mnichově, kde vykonával i inženýrskou praxi.

Když začala první světová válka, zapojil se s pomocí svého otce Josefa Plesingera do činnosti české odbojové skupiny Maffie. V červnu 1915 byl Edvardem Benešem, tehdejším sekretářem Maffie, vyslán s poselstvem k T. G. Masarykovi do Ženevy, kam vycestoval s cestovním pasem bulharského studenta Vasilia Božinova. Pod tímto jménem pak působil v zahraničí a později si ho navrátilo připojit ke svému příjmení.

V Ženevě pracoval nejen jako osobní sekretář T. G. Masaryka, ale také jako novinář píšící do švýcarských a italských deníků. Po odchodu Masaryka do Londýna zastupoval Plesinger-Božinov Československou národní radu v Ženevě, významně se podílel na náboru československých zajatců do československých legií, stal se aktivním organizátorem národního odboje na Masarykův nápad založit časopis *Československá samostatnost*. Na jaře 1918 byl Benešem povolán do pařížského ústředí Československé národní rady, aby se tam podílel na závěrečných jednáních o jejím uznání. Do Prahy se vrátil s prezidentem Masarykem v prosinci 1918. Po nečekaném ústupu však odjel opět do Paříže jako sekretář československé delegace na mírovou konferenci ve Versailles a následně plnil diplomatické úkoly československé vlády.

DOPISY REDAKCI

Všichni vědí, co chtějí

Ad LN 6. 6.:

Asad s Hizbaláhem porážej povstalec

Asadův režim se úspěšně pasoval do role ochránce náboženských menšin v Sýrii, které bojují o přežití. Vědí, že se nesmí dostat na milost a nemilost sunnitským muslimům.

Itán si chce zachovat přímý přístup ke Sředozemnímu moři a do bezprostředního kontaktu s Izraelem. Chce udržet Asadův režim, který ctivědome rozvrací sousední Turecko. Jordánsko a zajišťuje přímé spojení s libanonským Hizballáhem. Chce si udržet vliv v Iraku a zaciťnou regionálního chaosu dokončit vývoj a výrobu jaderných zbraní. Potom se bude konfrontovat s Izraelem.

Tomáš Garrigue Masaryk vystoupil 21. prosince 1918 z vlaku v Táboře při svém návratu z exilu. Po levé straně stojí prezidentova dcera **Olga**, z otevřených dveří vozu vše pečlivě sleduje sekretář **Plesinger-Božinov**.

Miroslav Plesinger-Božinov
(8. června 1883 v Lobkovicích – 17. ledna 1963 v Praze)

Vystudovaný stavební inženýr se po vypuknutí první světové války zapojil do činnosti odboje. Pracoval jako osobní sekretář T. G. Masaryka a zastupoval Československou národní radu v Ženevě. V roce 1918 se v Paříži podílel na závěrečných jednáních o uznání rady. Zasloužil se o zřízení československého velvyslanectví v Haagu i v Kodani. Prezident Masaryk tehdy sedmatřicetiletého Plesingera-Božinova jmenoval „mimořádným vyslancem a zplnomocněným ministrem“ v Kodani v srpnu 1920, a především díky Plesingerově aktivitě rozhodla v květnu 1921 dánská vláda přiznat svému zastupitelství úřad v Praze a jmenovat prvním velvyslancem nejdřívešního poslance a člena ministerské komise pro reformu zahraniční služby Paula Norgaarda.

Uznání dobyvané
Historickou výpovědní hodnotu mají zprávy, které velvyslanec Plesinger-Božinov po šesti let svého působení v Kodani zaslal do ústředí. Svědčí o tom, s jakými počátečními organizačními obtížemi se potýkal on osobně a dokladem toho, že každý diplomat musel našemu státu dobývat krok za krokem uznání a porozumění. Plesinger-Božinov byl v tomto ohledu úspěšný. Byl schopným diplomatem, který měl blízké kontakty s dánským královským dvorem a s osobnostmi tehdejších dánských podnikatelů a politiků. Stledoval však i témata mimo rámec bilaterální vztahů i zaslal do Prahy v různých jazycích opisý dokumentů, které se dotýkaly naší státnosti a dění zejména v tehdejším Německu a v sovětském Rusku (od roku 1922 v Sovětském svazu).

V Kodani se Plesinger-Božinov nejvíce věnoval rozvoji hospodářských vztahů, což byla oblast, na kterou během úvodního příjezdu prvního československého velvyslance kladl důraz i dánský král. Po předání pověřovací listiny řekl velvyslanec dánským novinářům: „Až československý importéři a exportéři

kal on osobně a dokladem toho, že každý diplomat musel našemu státu dobývat krok za krokem uznání a porozumění. Plesinger-Božinov byl v tomto ohledu úspěšný. Byl schopným diplomatem, který měl blízké kontakty s dánským královským dvorem a s osobnostmi tehdejších dánských podnikatelů a politiků. Stledoval však i témata mimo rámec bilaterální vztahů i zaslal do Prahy v různých jazycích opisý dokumentů, které se dotýkaly naší státnosti a dění zejména v tehdejším Německu a v sovětském Rusku (od roku 1922 v Sovětském svazu).

V Kodani se Plesinger-Božinov nejvíce věnoval rozvoji hospodářských vztahů, což byla oblast, na kterou během úvodního příjezdu prvního československého velvyslance kladl důraz i dánský král. Po předání pověřovací listiny řekl velvyslanec dánským novinářům: „Až československý importéři a exportéři

nejvíce věnoval rozvoji hospodářských vztahů, což byla oblast, na kterou během úvodního příjezdu prvního československého velvyslance kladl důraz i dánský král. Po předání pověřovací listiny řekl velvyslanec dánským novinářům: „Až československý importéři a exportéři

budou zdůmačnili v přístavech dánských a dáníti na trzích československých, pak všechny zkreslené nebo kusé informace, jež mají oba národy oddalovat, zůstanou bez účinku.“ A domů napsal, že „zahraniční politika Dánska spočívá výhradně na hospodářském poli“.

Plesingerovy zprávy do ústředí svědčí i o dobrém jménu, které Československo získalo ve světě krátce po svém vzniku. Deník Politiken koslovensko získalo ve světě krátce po svém vzniku. Deník Politiken obdivuhodno, co tento mladý stát enerzi a plní dokázal za krátkou dobu svého trvání... víme, že CSR chová k nám neobyčejně přátelské city a že se ze strany CSR pracuje o etablování obchodního skandinávského opěrného bodu na severu. Bude úkolem nového dánského velvyslance zajistit, aby tímto operním bodem byla Kodan... boj o úthy a cesy k nim... to bude záležitosti nové diplomacie.“ Plesinger-Božinov se také zmiňoval o tom, jak se lidé u královského

dvora a vedoucí diplomatických misií „vyslovují s velkým respektem o panu Presidentovi“.

U příležitosti sřihonné svatby královského páru byl Československému velvyslanci, po nečtyřech letech jeho působení v Dánsku, propůjčen králem Christianem X. velitel také Velkokříž rumunské koruny, Rád italské koruny a komandérský kříž francouzské Cesné legie.

Po návratu z Kodaně působil od února 1927 na ministerstvu zahraničních věcí jako zástupce „přednosty politické sekce“ a dne 30. července byl prezidentem Masarykem jmenován velvyslancem v Nizozemsku, kde se mimo jiné zasloužil o pode-

psání smlouvy o trvalém nájmu naa dnského kostelka s ostatky Jan Amose Komenského pro československý stát. V roce 1933 se vrátil d Prahy na ministerstvo zahraničnické věci a o dva roky později byl kvůli finančním nesrovnalostem spojenyce se zřizováním diplomatického zástoupení v Haagu předčasně penzován.

Tragický osmačtyřicátý

Po Mnichovu 1938 pobýval v Paříži a pracoval pro prezidenta Beneše. Po druhé světové válce se pokoušel – neúspěšně – o návrat do československé diplomacie.

Rok 1948 pro něho byl tragický. Únor znamenal pošlapání všechno co v československém zahraničí nim odboji a v zahraniční službě usiloval. Tehdy také při leteckém neštěstí v Recku zahynula jeho dcera Věra, která pracovala jako letušk u CSA. Přišly politické procesy pa desátých let a Plesinger-Božinov byl v roce 1953, ve svých sedmdesáti letech, zatčen a odsouzen na roka a devět měsíců za napomáhání k útěku kolegovi Karlu Erbanovi, který po něm působil na velvyslanectví v Nizozemsku. Po propuštění n z vězení s podlomným zdravotním až do své smrti u ústraní.

Miroslav Plesinger-Božinov by ženatý s akademickou malíčkou Arnou Cehovou, měli spolu tři děti a dva syny. Zemřel 17. ledna 1963 je pochován v hrobu svých rodičů v Neratovicích a od 1. září 2008 j po něm pojmenována tamní základní škola.

Z jeho *Vzpomínek na první odboji*, které se dočkaly vydání a v roce 1997, cituje Miroslav Pavl ve své knize *Neratovice – Tudy šla historie*: „Generace, které s v svobodě narodily a svobodně žijí jsou snadno sváděny, aby jí považovaly za samozřejmost. Často si počítají jako mamotrané děti, zrozené v blahobytu a neschopné učinit s představou o bitce. Kterou kdy si za koušeli jejich rodiče. Teprve kdy svobodou ztratily, poznají, v jakém bloudily omylu. V dějinách se tato pravda již častěji mstila na osudci celých národů. Kéž by jí už naši potomci nebyli nikdy zaskočeni.“

Poděkování patří všem, kteří s zasloužili a nadále zasluhují o to aby jméno Miroslava Plesingera-Božinova nebylo zapomenuto zejména jeho synu Janovi, bývalému starostovi Neratovic Františk Moravovi, Marcelu Brodillově, Jaroslavu Kuželovi, řediteli Základní školy M. Plesingera-Božinova, Miroslavu Pavlíkovi, Jindřichu Dejmkovi, Jiřimu Štěpánovi a Jaroslav Kozákovi.

POSLEDNÍ SLOVO

U vody

SESTAVTE SI ATLAS VÝLETŮ
Každý den v LN
nová karta

Více na straně 5

Řeka hučela, ale sousedy, kteří se shromáždili u hráze na pomoc bojovníci Hizballáhu, odbojnici z řad iránských revolučních gard, nejmodernější ruské rakety a rebelům od nás neprůstředné vesty a brýle pro noční vidění. Kdo myslí jen na svou vlastní bezpečnost a aby se do něčeho nenamočil, mnsí v dněm soudboji o ovládnutí blízkovýchodního komitálu probrát. Miloš Hübner, Třnávka

Řeka hučela, ale sousedy, kteří se shromáždili u hráze na pomoc bojovníci Hizballáhu, odbojnici z řad iránských revolučních gard, nejmodernější ruské rakety a rebelům od nás neprůstředné vesty a brýle pro noční vidění. Kdo myslí jen na svou vlastní bezpečnost a aby se do něčeho nenamočil, mnsí v dněm soudboji o ovládnutí blízkovýchodního komitálu probrát. Miloš Hübner, Třnávka

Řeka hučela, ale sousedy, kteří se shromáždili u hráze na pomoc bojovníci Hizballáhu, odbojnici z řad iránských revolučních gard, nejmodernější ruské rakety a rebelům od nás neprůstředné vesty a brýle pro noční vidění. Kdo myslí jen na svou vlastní bezpečnost a aby se do něčeho nenamočil, mnsí v dněm soudboji o ovládnutí blízkovýchodního komitálu probrát. Miloš Hübner, Třnávka

Řeka hučela, ale sousedy, kteří se shromáždili u hráze na pomoc bojovníci Hizballáhu, odbojnici z řad iránských revolučních gard, nejmodernější ruské rakety a rebelům od nás neprůstředné vesty a brýle pro noční vidění. Kdo myslí jen na svou vlastní bezpečnost a aby se do něčeho nenamočil, mnsí v dněm soudboji o ovládnutí blízkovýchodního komitálu probrát. Miloš Hübner, Třnávka